

Beskrivning över Näckens rosor och vattnet

Birger Sjöberg

Moderato

Solo

1 Gör en ki - ka - re av han - den, Fri - da, skå - da Näckens ro - sor
2 Vill en Näckens ros man sö - ka fån - ga, mär - kes nog hur den till -
3 Vatt - net vil - le jag be - skri - va ä - ven, of - ta jag det djupt stu -
4 Mest jag äls - kar trot - sig våg, som kru - sar stolt sitt hår och hög mot
5 Men allt - un - der det jag ta - lar, gli - da vi vid å - rans slag mot

Right Hand

Left Hand

mp

4

i vår vik! Gun - gan - de, de si - da in - vid si - da lyss - na till sin fa - ders
- ba - ka dras, lik - som snålt, av star - ka hän - der mån - ga, dol - da un - der vatt - nets
- de - ra tänkt. Stun - dom grå - nar den - na blå - a vä - ven, stun - dom stjär - nor i dess
stran - den går. Blan - ka vat - tnet Fri - da me - ra tju - sar, där det lugnt kring Näckens
stil - la vik, där de gun - ga, si - da in - vid si - da, Näckens ro - sor små vid

8

harp - mu - sik. Näck - en är en myt, men böl - jans röst är en san - ning till vårt
spe - gel - glas. Sor - lar ej var våg, ur slum - mern väckt: "Ryck ej blom - man från min
söm - mar blänkt. Lik - som svar - ta korn strös ut i - bland, skryn - lor virv - las ut - av
ro - sor står med en af - ton - sky i spe - gelns ring. Kvin - na vek! Jag tad - lar
svag mu - sik. Skym - nings flor för - dunk - lar sik - ten snart. So - lens rö - da äpp - le

12

hjär-tas tröst. Om dess skön-het in - ga lär - da stri - da, vå - gens vi - sa är på
 blå - a dräkt"... (Fan - ta - sin kan må - la dik - ter lån - ga, me - dan bå - ten går med
 vin - dens hand, plöts - ligt mörk - nar y - tan, så att sä - ven bländ - gul ter sig, ut - av
 in - gen - ting! Lug - na bröst må ej ha våg, som bru - sar. O - rons sin - ne, o - rons
 föll med fart, böl - jor sy - nas fris - ka, me - ra stri - da... Se, den fag - ra bild, en

16

kän - sla rik... Gör en ki - ka - re av han - den, Fri - da,
 sak - ta fras!) Vill en Nac - kens ros man sö - ka fån - ga,
 sol be - stänkt. Vatt - net vil - le jag be - skri - va ä - ven,
 våg för - står... Mest jag äls - kar trot - sig våg, som kru - sar
 sa - ga lik! Gör en ki - ka - re av han - den, Fri - da,

19 (5)

skå - da Nac - kens ro - sor i vår vik!
 mär - kes nog hur den till - ba - ka dras.
 of - ta jag det djupt stu - de - ra tänkt.
 stolt sitt hår och hög mot stran - den går.
 skå - da Nac - kens ro - sor i vår vik!